

TRI VECI, KTORÉ BY SME MALI MILOVAŤ,...

Rodinná katechézka 132-2020 (705)

www.inky.sk

týždeň po 26. 4. 2020

... pretože ich Diabol zo srdca nenávidí.

BOŽIE SLOVO:

(Iz 25,6-10)

Čítanie z knihy proroka Izaiáša: *Pán zástupov pripravil na tomto vrchu všetkým národom hostinu hojnú, hostinu s vínom, hojnosť vyberanú, víno najjemnejšie.* ⁷ *A zničí na tomto vrchu závoj, rozvinutý nad celým ľudstvom, a prikrývku, čo zakrýva všetky národy.* ⁸ *Zničí smrť navždy a Pán, Jahve, zotrie slzu z každej tváre a hanbu svojho ľudu odstráni z celej zeme, lebo Pán hovoril.* ⁹ *A v ten deň povedia: "Hľa, toto je náš Boh, v neho sme dúfali, že nás spasí! On je Pán, v neho sme dúfali, jasajme a radujme sa z jeho spásy!"* ¹⁰ *Lebo Pánova ruka spočinie na tomto vrchu."* Počuli sme Božie slovo!

KATECHÉZKA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 700, 699, 697, 496, 433)

Zažívame čas rozjímania, čas premýšľania a uvažovania. Dnes sa s Vami aj ja chcem podeliť o niečo z toho, čo som v týchto dňoch poznal a viac si uvedomil.

V rámci tzv. Reformácie Diabol už päťsto rokov obzvlášť nabáda kresťanov nenávidieť a odmietat' *Eucharistiu* ako ohavnú modloslužbu, nenávidieť a odmietat' *Cirkev* (niektorí ju dokonca označujú za onú „smlnícnu babylonskú“ zo Zjavenia Jána a pápeža za Antikrista) a prinajmenšom odmietat' *Máriu*, Ježišovu Matku a úctu k nej znovu ako ohavné rúhanie sa Bohu.

To logicky znamená, že práve *tieto tri veci* sú pre nás, kresťanov, naopak kľúčovo dôležité, Diabol ich nemá v nenávisti len tak, bez príčiny! Nakoniec... Isto poznáte ten legendárny prorocký sen, prorocké videnie sv. Don Bosca (je podľa neho na Kozelníku pre Banskej Štiavnici dokonca postavený malý a čarovne zvláštny kostolík): *Loď Cirkvi*, pevne zakotvená medzi dvomi stĺpmi: nižším, ktorý predstavuje *Bohorodičku*, a vyšším, ktorý predstavuje *Eucharistiu*. Aj on videl v tomto videní presne tieto tri veci, tri piliere viery v Krista i našej vlastnej spásy v Kristovi.

Eucharistia preto, že je vtiahnutím do Božieho Trojičného života, *Cirkev* preto, že je Božou Rodinou, Nebom, nebeským Jeruzalemom a *Mária*, Mária preto, že je stelesnením a uskutočnením domáckosti, domáceho rodinného života, krbu, atmosféry Neba, Božieho Kráľovstva. Kristus, to je Hlava a Telo, Ježiš a Mária, Ježiš ako Hlava, Mária ako zástupca reprezentant Tela, spoločenstva svätých. "*Pán, môj Boh, a všetci jeho svätí s ním.*" (Zach 14,5) To je Boh, nie bez svojich svätých a oni nie bez Boha. Jedno Telo, jeden Kristus. Preto Mária, ako prvá z Tela, prvá spomedzi Pánových svätých. Kristus sám o sebe je samozrejme Pán, Spasiteľ, Vykupiteľ, ale je stále sám (ako to pšeničné zrno z Jeho podobenstva), nie je Rodinou, ešte nepriniesol úrodu, ešte sa nestal Božím Kráľovstvom. Až keď je k nemu pridružené Telo Jeho svätých, tak je Kristus úplný, Hlava aj Telo. Tí, ktorí odmietajú Máriu, s ňou odmietajú prakticky aj teoreticky samo Nebo, čiže práve toto Telo, obmedzujú Krista na Hlavu a ignorujú Jeho Telo, prijímajú Krista ako Pána a Vykupiteľa, ale už nie ako Hlavu Nebeskej Rodiny, ako Božie kráľovstvo, ktoré vo svojom Tele vytvára. Niet divu, že následne v tomto Kráľovstve skutočne ani nežijú, nepoznajú ho, nevchádzajú doň.

Krátko a stručne, nie je možné skutočne prijať Krista bez Jeho Tela, ktorým je Mária a Jeho svätí, v Nebi ale aj tu, na Zemi – *Cirkev*. Bez toho sa dá len stretnúť, zazrieť, prchavo, kráčajúci povedľa zástupu. Ale viac nie.

Ježiš a Mária vedľa seba, On zbožšťuje, ona je zbožštená, On dáva, ona prijíma, ale stále vedľa seba. Mária tak ukazuje na dôstojnosť spasených a zároveň ukazuje aj našu vlastnú dôstojnosť, naše miesto nie ako sluhov, otrokov, ale ako priateľov, stojacich vedľa Krista na tej istej rovine ako Kristus, nie sami zo seba, len z čirej Kristovej milosti, ale predsa na tej istej rovine, pozdvihnutí a povýšení k Nemu, vedľa Krista, s Kristom, v samom Kristovi, Telo s Hlavou, Jeden Kristus.

Neprijať Máriu a svätých znamená neprijať Božie Kráľovstvo, ostať pred jeho bránami. Oni totiž v tom Kráľovstve už žijú, vojsť do Kráľovstva znamená žiť s nimi. Nežiť s nimi znamená nebyť v Kráľovstve. A tak *Bohorodička* - a s ňou všetci svätí, čiže už spasení ľudia - sú svojím vlastným spôsobom "*Bránou do Neba*". Tak, ako vykúpení sme len a jedine v Kristovi, tak rovnako spasení sme len a jedine v spoločenstve s Nimi, uprostred nich. Alebo inak: Ježiš je Boh, Mária a svätí a všetci, ktorí s nimi už tu, na Zemi, žijú, sú Jeho Kráľovstvom, ako to učí aj Písmo, že "*svojou krvou nás oslobodil od hriechov a urobil nás kráľovstvom.*" (Zjv 1,5-6) Odmietnuť jedno či odmietnuť druhé vždy znamená to isté: ostať von, za dverami Kráľovstva. Preto *Cirkev*, ktorá prijíma oboje, v Božom Kráľovstve už žije. Preto protestantizmus, ktorý to druhé odmieta, o živote v Kráľovstve ani nechýruje. Diabli to, zdá sa, úplne stačí. Ako učí Písmo, viera bez skutkov je mŕtva. Aký význam má veriť v Krista, ak následne odmietneme spásu? Diabli tiež veria, ale spasení nie sú...

Eucharistia je zavŕšením všetkého. Nikde nie sme viac kresťanmi a nikdy nie sme viac *Cirkvou*, než keď slávime *Eucharistiu*. Tam sme vŕahovaní do samého srdca Kristovho Tajomstva, do samého Srdca Ženicha. Iba v Nebi budeme viac – a *Eucharistia* je počiatkom Neba na zemi. A znova je všetko spojené: *Cirkev*, ktorá je Nebom, Mária a svätí, ktorí sú súčasťou *Cirkvi* a už naplno žijú v Nebi a *Eucharistia*, ktorá je Nebom zostupujúcim na zem, oknom, ktorým už teraz nakúkame do Neba, lyžicou, ktorá k nám zostupuje z výsosti, aby nám dala ochutnať blaženosť spasených. Ježiš povedal: *Ja som chlieb života* - a potom sa tým chlebom naozaj stal, Chlebom *Eucharistie* a tento chlieb sa rozmnožil a rozšíril po celom svete, až do jeho najzapadnutejších kútov. Toto je to skutoč-

né rozmnoženie chleba, skutočný zázrak Božej prítomnosti. Je s nami, skutočne, stále, neprestajne, všade, aby sýtil náš hlad, náš smäd, aby bol každému smädnému a hladnému Chlebom života, Prameňom nebeskej blaženosti.

V myslí sa mi objavil obraz Krista človeka, ktorý sa zrazu rozpadáva na milióny malých kúskov chleba, malých hostií, ktoré sa ako tá pravá nebeská manna, pravý Chlieb z Neba, rozlietajú po celej zemi, pokrývajú celú zem a tento Ježiš, ktorý bol dovtedy ako jeden človek prítomný na jednom mieste v jednej krajine, je zrazu prítomný vo všetkých krajinách, na všetkých miestach, v každom jednom čase, nielen ako človek na ktorého sa dá hľadieť a dotknúť, ale ako Chlieb ktorý sa dá jesť, ktorý nás prichádza nasýtiť. A tak je Kristus telesne prítomný a utišuje náš hlad všade na každom jednom mieste na celom svete. Zem je pokrytá Kristovou prítomnosťou!

Ježiš povedal: *Ja som chlieb života*. A Predsa! Keď sa tým Chlebom naozaj v podobe *Eucharistie* stal, tretina kresťanstva povedala: *Tvrďa je to reč!* - a odišla preč... Je svojim spôsobom obdivuhodné i desivé sledovať, ako Diabol dokázal značnú časť kresťanov presvedčiť, že žiť s Ježišom v Božom kráľovstve je rúhanie sa Bohu a modloslužba...

UVAŽUJEME:

Možno už za týždeň a pol začne naša karanténa, naše pustovnicke časy, pomaly končiť. Už za týždeň a pol sa budeme môcť, aspoň obmedzene, stretnúť okolo Pánovho stola a prijať aj sviatostne Jeho Samého, Chlieb Života.

Keď sa tak stane, nech nás Pán nájde pripravených. Využime tieto posledné dni na to, aby sme uvažovali o týchto troch veľkých tajomstvách – ktoré sú vlastne, ako sme iste pochopili, v skutočnosti len jedným veľkým Tajomstvom, *Mystériom Kristovho Kráľovstva* a samého Krista. Rozjímajme a počúvajme Ducha a uvažujme, ako ich vtiahneme do svojich životov, ako na nich pevne zakotvíme svoj Nový Život v Kristovi!